

במקום אחר. במקומו לא אוכל ולא שותה - במקומו שלה אוכל ושותה. זהו שפטותךआתי לנני. מלאכים ששלוח הקדוש ברוך הוא לאברם ולא שתו במקומם - בשכיל אברהם אכלו ושתו. אמר לו, רבבי, מכך דבר זה רצחה הקדוש ברוך הוא לומר, ומשום שלא להזיק טובה לעצמו לפניו בנסת ישראל, הביא הכהן לפניו. אשעריך בעולם, שאדורנו משפטהך לך למעלה, ועליך כתוב (שמואל ב' כ) צדיק מושל יראת אללים.

את קרבני לחמי לאשי וגוי, (במדבר כח) אמר, בקרבנה אית עשן, ואית ריח, ואית ניחום. עשן - אלו בעלי הרוג, שנאמר (דברים ט) כי אzo יעשן אף zi. איןון אתחנין מעשן. ועשן רוגזא, בחוטמא איה. ריח: איןון מהעשן, ועשן רוגן בחוט הוא. ריח - אלו שנקראים מפוחים. אמר רבבי אבא, מפוחים - זהו שפטותך (שיר השירים ז) וריח אפק כתפוחים.

את הכבש אחד פעשה בפרק (במדבר כה). מהו בפרק? זה בפרק של אברהם, שנאמר (בראשית כט) וישם אברהם בפרק. מניין לנו שזה הפרק של אברהם? אמר רבבי אלעזר, מכאן, שנאמר (שם מד') הפרק אור. בפרק אור לא כתוב, אלא הפרק אור והפרק אור. בפרק אור לא כתוב, שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, ועל זה נאמר פעשה בפרק, בפרק הידע. וכינגד בפרק של אברהם מקריםים זה יצחק, קרבן של בין העربים זה יצחק, וכינגד ערבית של יצחק נקרב. מניין לנו? שנאמר (בראשית כד) ויצא יצחק לשודה לפני ערבה. יצחק לשודה בשרה לפני ערבה. ערבית הוא של יצחק, והרי בארנו.

רעיון מודרני

מצוה זו להזכיר מנהה בכל יום ולהזכיר קרבן מוסף שבת. ואחריו לסדר לחם הפנים ולבונה,

באfter דיליה אכיל ושת. הדא הוא דכתיב, באתי לנני. מלאכין דשדר קדשא בריך הוא לאברם, לא אכלו ולא שתו באתריהו, בגין אברהם אכלו ושתו. אמר ליה, רבבי. מכך, מלאה דא בעי קדשא בריך הוא למימר, ובгинן דלא למץק טיבו לגרמיה, קמי בנסת ישראל, סליק מלאה לגרמה, זכה אנת בעלם, דמןארך משפטהך לך לעילא. ועלך כתיב, (שמואל ב' כד) צדיק מושל יראת אללים.

את קרבני לחמי לאשי וגוי, (במדבר כח) רבבי יודאי אמר, בקרבנה אית עשן, ואית ריח, ואית ניחום. ניחום. עשן: איןון מאירי דרוגזא. דכתיב, (דברים טט) כי אzo יעשן אף zi. איןון אתחנין מעשן. ועשן רוגזא, בחוטמא איה. ריח: איןון דאקרין תפוחין. אמר רבבי אבא, כתפוחים. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ז) וריח אפק כתפוחים.

את הכבש אחד פעשה בפרק. (במדבר כח) מיי בפרק. דא בפרק דאברהם. דכתיב, (בראשית כט) וישם אברהם בפרק. מובלן דהאי בפרק דאברהם הוא. אמר רבבי אלעזר, מהכא, (בראשית טט) הפרק אור. בפרק אור לא כתיב, אלא הפרק אור, ודא אור קדמאות, דברא קדשא בריך הוא בעובדא דבראשית, ועל דא פעשה בפרק, בפרק דאשתחמודע. ולקיים בפרק דאברהם, אתקרב קרבנה דא. קרבן דבין העربים, דא יצחק, ולקיים ערבית ד יצחק אתקרב. מובלן. דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשודה בשדה לפנות ערבה. לפנות ערבה. ערבית ד יצחק הוא, וזה אוקימנא.

רעיון מודרני

פקודא דא להזכיר מנהה בכל יום, ולהזכיר קרבן